

Pöytäkirja

29.12.2023

VN/26268/2022
VN/26268/2022-MMM-28

Vesihuoltolakia valmisteleavan työryhmän 12. kokouksen pöytäkirja

Aika Torstai 2.11.2023 klo 9:00–11:30

Paikka Teams-kokous

Läsnä Olli-Matti Verta, maa- ja metsätalousministeriö, työryhmän puheenjohtaja
Johanna Kallio, maa- ja metsätalousministeriö
Antti Parjanne, maa- ja metsätalousministeriö (paikalla klo 10 alkaen)
Mervi Kuittinen, valtiovarainministeriö
Jussi Lammassaari, valtiovarainministeriö
Jari Salila, oikeusministeriö
Helena Tuorila, Kilpailu- ja kuluttajavirasto (poistui klo 11)
Antti Saastamoinen, Kilpailu- ja kuluttajavirasto (poistui klo 11)
Kristiina Vainio, Kilpailu- ja kuluttajavirasto (poistui klo 11)
Paavo Taipale, Suomen Kuntaliitto
Tuulia Innala, Suomen Kuntaliitto
Nina Pimiä, Suomen vesihuolto-osuuskunnat ry
Vesa Arvonen, Suomen vesihuolto-osuuskunnat ry (poistui klo 11)
Riku Vahala, Vesilaitosyhdistys
Joonas Jännäri, Vesilaitosyhdistys
Jyrki Lammila, Etelä-Savon ELY-keskus
Maria Åkerman, Etelä-Savon ELY-keskus
Katriina Keskitalo, Kaakkois-Suomen ELY-keskus

Sihteeristö

Anna Vaalasranta, maa- ja metsätalousministeriö, sihteeri
Aki Huttunen, Etelä-Savon ELY-keskus
Niina Kosunen, Etelä-Savon ELY-keskus
Vuokko Laukka, Suomen ympäristökeskus

Poissa

Jarkko Rapala, sosiaali- ja terveysministeriö
Helena Korpinen, sosiaali- ja terveysministeriö
Riikka Ristinen, työ- ja elinkeinoministeriö
Ari Kangas, ympäristöministeriö
Mika Ristimäki, ympäristöministeriö
Ossi Heino, Huoltovarmuuskeskus
Elina Kuusisto, Uudenmaan ELY-keskus

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo.mmm@gov.fi

1 Kokouksen avaus ja edellisen kokouksen (4.10.2023) pöytäkirjan hyväksyminen

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 9.00.

Käytiin läpi edellisen kokouksen pöytäkirja (4.10.2023). Pöytäkirjaan oli tullut yksi kommentti, jonka johdosta sovittiin, että pöytäkirjaan tehdään korjaukset ja se hyväksytään seuraavassa kokouksessa.

2 Alustus ja keskustelu, pykäläluonnokset 20 b – 20 d § ja luku 7 (29–34 §) (Anna Vaalasranta)

Vesihuoltolaitoksen taloushallinto (4 luku), jatkoa edelliseen kokoukseen

20 b § Tilinpäätöstietojen ja toimintakertomuksen tarkistaminen

Työryhmässä kommentoitiin, että nykyisin tekstin mukaan pitäisi kaikissa pienissäkin laitoksissa tehdä tilintarkastus. Tilintarkastuslaissa tilintarkastusta edellytetään tietyllä taseen loppusummalla. Todettiin, että tilintarkastuslaki varmaankin määrittää lopulta tilintarkastusvelvollisuuden ja tämä vesihuoltolain pykälä on sille alisteinen. Puheenjohtaja totesi, että pykälä katsotaan läpi ja korjataan, jos ilmenee korjaustarvetta.

Ehdotetun lisäyksen osalta perusteluista tulisi ilmetä enemmän kuin lain muutos eli miksi muutosta ollaan tekemässä. Muutoshan johtuu siitä, että tukkuvesilaitokset tulevat lain soveltamisalan piiriin, joten tämän pykälän tulee koskea niitäkin.

20 c § Tilinpäätöstietojen, toimintakertomuksen, toimitusehtojen ja tunnuslukujen julkistaminen

Keskusteltiin 1 momentista, johon ei ollut ehdotettu muutoksia. Työryhmässä todettiin, että 1 momentti tarkentuu 20 a §:n kautta. Onko ajatuksena, että avoimessa tietoverkossa pitää julkistaa sekä toimintakertomus että toimintakertomuksessa olevat tunnusluvut, eli pitääkö nämä tunnusluvut julkaista kahteen kertaan? Entä pitääkö tiedot julkaista omilla verkkosivuilla vai laitetaanko ne jonnekin keskitettyyn palveluun? Huomautettiin, että kuntalain perusteella tulee jo velvoite laittaa tietyt tiedot (toimintakertomus ja tilinpäätös) verkkoon eli kunnan organisaatioiden osalta tämä tulee hoidettua jo sitä kautta. Sihteeristöstä todettiin, että tässä ollaan tavallaan lain rakenteen ja historian vankeja eli 20 a § kuvaa tietojärjestelmää ja 20 c § sitä, mitä julkaistaan. Tulee siis päällekkäisyyttä.

Pykälän 1 momentin vesihuollon tehokkuuden osalta esitettiin kysymys, onko määritelty tarkemmin, minkälaista tehokkuuslukua tarkoitetaan. Voitaaisiinko sillä viitata esimerkiksi vuotovesien määrään? Ilmeisesti laissa ei ole määritelty, mitä tehokkuus voisi tarkoittaa.

Ehdotetun uuden 2 momentin osalta työryhmässä todettiin, että uusi momentti voi olla turha ja tietojen avoin saatavuus voisi olla tarkennus 1 momenttiin. Siihen voitaisiin lisätä esimerkiksi sana "avoimesti". Tietojen saatavuutta ei ole tarkoitus rajata vain vesihuollon asiakkaisiin, vaan tietojen tulee olla yleisesti saatavilla.

Puheenjohtaja totesi, että tämän pykälän suhde muihin pykäliin tarkastetaan vielä, vältetään turhaa toistoa ja tehdään tarvittaessa muutoksia.

20 d § Vesihuollon tietojärjestelmä

Keskusteltiin 2 momentista, johon ei ollut ehdotettu muutoksia. Työryhmässä todettiin, että termi "toimittaa tietoa" on vanhanaikainen. Kuntasektorilla on pohdittu, että kun tietojärjestelmiä kehitetään ja tietoa halutaan jakaa yhä enemmän, tiedon toimittamisesta pitäisi päästä eroon kokonaan. Rajapintapalvelulla pitäisi saada tiedot saataville ja sen tulisi riittää. Viitattiin tulvariskilakiin ja siinä olevaan muotoiluun "tulee julkaista tiedot rajapintapalvelussa". Käsité on hankala, jos mietitään yleisiä tiedon siirtämisen tavoitteita. Pohdittiin, pitäisikö verbinä olla jokin muu kuin "toimittaa" ja onko rajapintatoimitus erilaista toimitusta. Tietojärjestelmä on avoimessa rajapinnassa ja on käyttöön otettavissa. Huomautettiin vielä, että kuntalaissa säädetään valtiokonttorijärjestelmän tietojen toimittamisesta.

Pykälän 4 momentin osalta todettiin, että toimittamisajankohdan lisäyksessä on kyse yksityiskohdasta, joka käytännössä helpottaisi valvojen työtä. Asetuksella annettaisiin mandaatti tarkentaa tietojen toimittamisajankohtaa.

Puheenjohtaja totesi, että esitetyt huomiot otetaan tarkasteluun jatkovalmistelussa.

Valvonta, hallintopakko ja muutoksenhaku (7 luku)

29 § Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

30 § Uhkasakko sekä teettämis- ja keskeyttämisuhka

Keskusteltiin 29 ja 30 §:stä, joihin ei ollut ehdotettu muutoksia. Työryhmässä todettiin, että muutamassa muussa lakihankkeessa on ollut vastaavanlainen rakenne hallintopakon osalta ja niissä on pohdittu, mikä on kahden menettelyn välinen suhde: Pitäisikö ensin yrittää saada asia kuntoon neuvotteluteitse vai voiko mennä suoraan valvontamenettelyyn. Tilanteita voi olla käytännössä monenlaisia, joten viranomaisella pitää olla mahdollisuus soveltamiseen.

30 §:n 2 momentissa on yleisviittaus muutoksenhakulakiin. Olisi hyvä katsoa, tuleeko ko. muutoksenhakurakenteesta joitakin vaikutuksia tähän.

Aiempaan keskusteluun tietojen toimittamisesta liittyen työryhmässä tiedusteltiin, missä määrin 29 ja 30 § koskee valvontaviranomaisen valtaa valvoa tietojen toimittamista. Voidaanko näillä korostaa tietojen toimittamisen velvoitavuutta? Jos haasteena on, ettei saada yhtenäistä tietoa, pitäisi velvoittavuuden astetta miettiä.

Puheenjohtaja totesi, että valvonnan tehostaminen on lakiuudistuksessa yhtenä tavoitteena.

Todettiin, että ELY-keskus valvoo julkisoikeudellisten säädösten noudattamista. Tälläkin hetkellä ELY-keskus pysyy velvoittamaan esimerkiksi Veeti-tietojen toimittamiseen, mutta sellaisia tapauksia ei taida käytännössä olla. Tätä asiaa ei ole työryhmässä vielä tarkemmin käsitelty.

31 § Vireillepano-oikeus

Sihteeristöstä tarkennettiin, että ehdotetuista vaihtoehtoisista pykälämuutoksista VE 1 on teknisluonteinen, joka ei muuttaisi nykytilaa, ja VE 2 tarkoittaisi vireillepano-oikeuden laajentamista.

Työryhmässä todettiin, että vaihtoehdot ovat eri sisältöisiä ja niissä on perustavanlaatuinen ero. Pohdittiin, mihin kaikkeen vireillepano-oikeus laajenisi VE 2:ssa. Järjestämisvelvollisuuteen (6 §) kytkettynä se tarkoittaisi esimerkiksi tilannetta, jossa valvontaviranomainen ei ryhtyisi toimiin virheellisesti toimivan asiakkaan ruotuun saattamiseksi, jolloin joku voisi pyytää asian selvittämistä. Mihin kaikkeen vireillepano olisi tarpeen kytkä?

VE 2:a pidettiin ehdotetussa muodossaan liian laajana, sillä tarkoittaisiko se avointa valtakirjaa kaikille toimijoille, joilla on kosketus vesihuoltoon. Viime kädessä kaikilla kuntalaisillakin voisi olla etu valvottavanaan. Jos vireillepanon laajentamista pohditaan, pitäisi käydä läpi yksityiskohtaisesti kaikki ne kohdat, joissa vireillepanolle on tarvetta. Todettiin, että valvontaviranomaiselle tulisi todennäköisesti paljon turhauttavaa työtä ns. ammattivalittajilta. Huomautettiin, että ei tämä silti tarkoittaisi yleistä vireillepano-oikeutta eli kuka tahansa ei voisi saada asiaa ajettua menestyksekkäästi loppuun asti. Viranomaisille aiheutuisi kuitenkin suuri määrä työtä. Ehdotettiin, että vireillepano-oikeuden voisi vielä miettiä alusta asti.

Puheenjohtaja totesi, että VE 2:sta tullaan harkitsemaan selkeämpää rajausta, ettei siitä tule avointa valtakirjaa.

32 § Muutoksenhaku

Työryhmässä todettiin, että pykälässä on kaksi muutoksenhakutietä, kuntalain mukainen järjestys tai hallintoprosessin mukainen menettely, ja valitusperustelut poikkeavat niissä hieman toisistaan. Kommentoitiin säännösten välttämättömyyttä 1 momentin osalta uusi hallintoprosessilaki huomioiden. Jos valitusoikeus on myös valvontaviranomaisella, momentin toinen virke ei taida olla tarpeen. Vastaavasti kolmaskaan virke jatkovalituksesta ei ole enää tarpeen.

33 § Valitusoikeus

Pykälään ei ollut esitetty muutoksia.

Työryhmässä pohdittiin, onko erityissäännöksen ylläpitäminen enää tarpeen. Listan ykköskohta on asianosaisen valitusoikeutta koskeva säännös. Tässä kuntakin voi olla asianosainen. Valvovat viranomaiset menevät yleistä valitusoikeutta ja muutoksenhakua koskevan sääntelyn alle. Toivottiin, että oikeusministeriön julkisoikeuden yksiköstä saataisiin selvennystä asiaan.

Todettiin, että jos on kunnallisvalitus, niin muutoksenhakuoikeus on laaja, sillä valitusoikeus on kaikilla kunnan jäsenillä. Tätä suhdetta pitäisi myös tarkastella.

Esitettiin esimerkki jätelain puolelta, jossa on vastaavanlainen säännös. Siinä ei ole mainittu kaikkia tahoja, ja siinä on katsottu, että jätehuoltoviranomaisella ei ole valitusoikeutta.

34 § Käsitteleminen käräjäoikeudessa

Pykälään ei ollut esitetty muutoksia. Todettiin, että oikeuspaikka ratkeaa yleisen oikeuspaikkaa koskevan sääntelyn nojalla.

Kuntaliiton kommentti

Vesihuoltolaista puuttuu pykälät valvontaviranomaisen tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta, jotka ovat normaaleja muussa erityislainsäädännössä. Vesihuoltolain 7 lukuun pitäisi saada tästä uusi pykälä. Valvontaviranomaisella tulisi olla oikeus saada tietoja toiminnanharjoittajilta ja kulkea toisen maalla jne. Lisäksi tietojen saaminen verohallinnolta on osoittautunut mahdolliseksi esimerkiksi kuolinpesien yhteydessä.

Vesihuoltolaista puuttuu maksujen perimismahdollisuus, joka voisi sopia parhaiten 8 lukuun. Kunnan viranomaisella voi olla tarve saada periä maksuja. Ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus periä asiakasmaksuja, ja on ristiriitaista, että vesihuoltolain perusteella vastaavaa oikeutta ei ole. Motivaatio käsitellä vesihuoltolain mukaisia asioita kunnissa on siten pienempi.

Kun vesihuoltolakia nyt muokataan, se kannattaa saattaa kunnolla ajan tasalle. Laki on jo yli 20 vuotta vanha. Kuntaliitto toimittaa sihteeristölle ehdotuksen edellä mainituista asioista.

Puheenjohtaja totesi, että mielellään otetaan vastaan ehdotuksia ja käydään keskustelua jatkossa.

3 Alustus ja keskustelu, pykäläluonnokset 1–5 §, toinen kierros (Aki Huttunen)

1 § Tavoite

Todettiin, että pykälän lauserakenne on edelleen jossain määrin hankala ja siihen on ehdotettu sujuvampaa muotoilua. Substanssiin ei ollut huomauttamista. Puheenjohtaja totesi, että mielellään otetaan vastaan myös konkreettisia ehdotuksia.

Sihteeristöstä todettiin yleisenä huomiona, että pykälää on nyt pyritty muokkaamaan aikaisempien työryhmäkeskustelujen perusteella. Perusteluja on myös laajennettu.

2 § Soveltamisala

Ei kommentteja.

3 § Määritelmät

Määritelmistä esitettiin muun muassa seuraavia huomioita:

1) vesihuolto

Kohtaan on esitetty lisättäväksi veden ottaminen. Perusteluissa olisi hyvä tarkentaa, mitä muutos tarkoittaa, sillä tämä vie ajatukset vesilaissa olevaan veden ottamista ja vesirakentamista koskevaan sääntelyyn.

Juomavesidirektiivissä on raakaveden riskien hallinta yhtenä asiana, ja se tulee ulottaa myös vesihuoltolain piiriin.

Onko tehtävänannossa tarkoitus tarkastella lakimuutoksen vaikutuksia muihin lakeihin eli vesilain puolella esimerkiksi vesilaitoksen määritelmään?

Puheenjohtaja totesi, että tämä varmasti kuuluu tehtävänantoon, mutta asiaa ei ole vielä pohdittu sihteeristössä.

12) tukkuvesihuoltolaitos

Määritelmä on käytännössä haasteellinen, sillä missä vaiheessa raakavesi muuttuu talousvedeksi ja miten raakavesi määritellään. Esimerkiksi Päijänne-tunnelissa oleva vesi on selkeästi raakavettä, mutta sitten on tapauksia, joissa tukkuvesilaitos pumpppaa pohjavettä täysin käsittelemättömänä vesilaitokselle, joka käsittelee tai ei käsittele sitä, tai käsittelee sitä vähän. Jos käytetään raakavesi-termiä, sekin pitäisi määritellä. Onko tarkoituksenmukaista rajata pois niitä, jotka toimittavat raakavettä vesilaitokselle?

Oli hyvä pitäytyä veden toimittamisessa, ei talousveden toimittamisessa. Kentällä on myös isoja teollisuuslaitoksia, joilla on oma vesilaitos, jolloin satoja tai tuhansia ihmisiä käyttää talousvettä ja tuottaa jätevettä, eli perusteluissa voisi avata kuuluvatko nämä lain soveltamisalaan.

Sihteeristöstä todettiin, että on ollut mietinnässä, että kirjoitetaanko kohtaan "talousvettä" vai "vettä". Oli hyvä kuulla työryhmän näkemys asiasta. Vesihuoltolaitoksen määritelmässä on kyse yhdyskunnan vesihuollosta, joten teollisuuslaitoksen ruokalaa ei pidetä sen osana.

13) toiminta-alue

Pitäisikö kohdassa jollain tavalla tuoda esille huleveden viemäröintialue, jos vesilaitos sopimukseen perustuen huolehtii tästä? Ainakin perusteluissa olisi hyvä tästä mainita. Jotkut käyttävät termiä toiminta-alue myös hulevesien viemäröintialueesta puhuttaessa.

14) vesihuolto-omaisuus

Määritelmän tarpeellisuus riippuu siitä, miten kansalaisaloiteasiassa edetään ja mihin asti määräysvalta ulotetaan. Miten pitkälle määräysvalta ulottuu laitteiden rakenteissa eli ulottuuko se esimerkiksi jokaiseen pH-mittariin? Voiko mitään vuokrata?

Puheenjohtaja totesi, että tähän voidaan palata Vesi on meidän -pykälien yhteydessä.

4 § Viranomaiset

Esitettiin kysymys, olisiko pykälään tarpeen lisätä maininta kunnan valvontaviranomaisen toimintavallan siirtämisestä. Tämä liittyy joko 4 tai 4 a §:ään.

4 b § Vesihuoltotehtävien järjestäminen kunnassa

Pykälän tarpeellisuudesta esitettiin kahdensuuntaisia näkemyksiä. Todettiin myös, että pykälästä on jo keskusteltu paljon keväällä ensimmäisellä kierroksella.

Kuntaliiton edustaja totesi, että jos laissa säädetään kunnalle tehtävä, kunta hoitaa sen parhaaksi katsomallaan tavalla. Tämän pykälän mukaan kunnalla ei olisi enää päätösvaltaa, minkä tahon se tehtävään valjastaisi. Ongelma on myös siinä, että pykäläteksti ja sen perustelu eivät ole yhteismitallisia. Henkilöresursseja ei osoiteta hallinto-säännöissä, joten ainakin siltä osin perusteluja pitää muuttaa, jos tähän lähdetään. Koko pykälä koetaan hankalaksi, eikä sitä pidetä tarpeellisena. Yhteistyön maininta on tietysti kannatettavaa.

Valvojan kannalta hankalaksi on koettu se, että laissa on osoitettu järjestämisvelvollisuus ja valvontatehtävä. Isommissa kunnissa tämä asia on enemmän retuperällä kuin pienissä, joissa sama henkilö hoitaa vesihuollon tehtävää ja järjestämistehtävää. Se ei ole oikein, mutta tällöin on suora yhteys kuntaan. Monissa kunnissa ei ole mielletty sitä, että heillä on erillinen tehtävä verrattuna vesihuoltolaitokseen. Kunnan vesihuoltosuunnitelma ja omaisuudenhallintasuunnitelma ovat eri instansseilla, ja vastuussa ovat eri tahot. Laissa tulisi jollain tavalla selventää, että kunnat mieltävät, että heillä on erillinen tehtävä järjestämisvelvollisuuden kautta. Keinoista voidaan toki keskustella.

Työryhmässä kommentoitiin resurssisäännöksen olevan hankala, jos sitä ei ole määritelty tarkasti. Voisiko pykälän kirjoittaa sellaiseen muotoon, että kunnan tulee määrittää viranomainen, joka huolehtii vesihuoltoon liittyvistä tehtävistä? Tämän tyyppistä sääntelyä on joissain laeissa, esimerkiksi maankäyttö- ja rakennuslaissa pitää määrittää toimivaltainen hulevesiviranomainen. Kuntien kokoerojen vuoksi ei kuitenkaan kannattaisi rajoittaa, olisiko se hallitus vai valtuusto.

Olisiko resurssikysymys ennen kaikkea ohjeistusasia? Kun kunnalla on laissa säädetty järjestämistehtävä, niin pitäisi lähteä siitä, että kunnat lukevat lainsäädännön. Hallituksen lähtökohtana on normien purku, joten henkilöstömitoituksiin on suhtauduttava kriittisesti. Yhteistoiminta muiden kuntien kanssa on itsestään selvä asia, joten onko sitä tarpeen sanoa pykälässä.

Sihteeristöstä todettiin, että henkilötyövuosien määrää ei voida tarkasti esittää. Vesihuoltosuunnitelmassa on kuitenkin todettu, että tulisi olla esitettynä toimijoita, jotka vastaavat vesihuollosta. Tässä yhteydessä voisi olla myös mahdollista sanoa resursseista.

Puheenjohtaja totesi yhteenvetona, että pykälässä on yhtenä asiana järjestämisvastuu ja toisena rakennemuutosasia. Pykälä ei tällaisenaan toimi, vaan se vaatii työstämistä eteenpäin.

5 § Vesihuollon alueellinen yleissuunnittelu

Todettiin, että työryhmän asettamiskirjeessä tuodaan esille yhteistyön ja rakennemuutoksen edistämistä. Tämä on tärkeä pykälä rakennemuutoksen edistämisen kannalta. Esimerkiksi Hollannissa on nyt kymmenen puhdasvesilaitosta koko maassa ja siellä suunnitteluvetoisuuden asettaminen on ollut keskeinen tekijä haluttuun lopputulokseen pääsemiseksi. Näin ollen alueellinen yleissuunnittelu on varmasti yksi tärkeimmistä työkaluista rakennemuutoksen edistämiseksi. Vähintään perusteluteksteissä pitäisi avata, mitä rakennemuutoksella tarkoitetaan ja mihin sillä pyritään. Alueellisen vesihuoltolaitoksen järjestäminen voisi olla tässä yksi katsantokanta. Vaikka tämän pitäisi lähteä toimijoista käsin, on huolena, että alueellinen yhteistyö ei etene sille tasolle, mitä rakennemuutoksessa on alun perin tarkoitettu. Rakennemuutoksen tavoitetta tulisi selkeyttää, ja lakimuutoksen tulisi olla mahdollisimman ohjaava.

Esitettiin kriittinen näkemys siihen, että valvoja ohjaa suunnittelua, vaikka itse toiminta on kuntien tehtävä. Vaikka tämä on ollut tosiasia jo aiemminkin, tätä pitäisi nyt käsitellä paremmin suhteessa valvojan ja kuntien tehtäviin, kun kirjaus on tulossa lakitekstiin. Kun kysymys on kunnan tehtävästä, kunnalla tulisi olla velvoite suunnitella vesihuollon kehittämistä. Perusteluissa tästä on jo nytkin tekstiä, mutta pykälä itsessään on hieman ilmassa leijuva tavoite.

Keskusteltiin ELY-keskuksen roolista vesihuollossa. Onko ELY-keskus pelkkä valvontaviranomainen vaiko myös osallistuva taho? Yleissuunnittelu ei ole valvontatehtävää. Pitäisikö tämä jotenkin määritellä viranomaiskohdassa, ja onko ELY-keskuksen tehtävä riittävän hyvin määritelty? Tällä ei pakoteta kuntia laittamaan vesihuoltolaitoksia yhteen, vaan tämä on enemmän tavoitteellista suunnittelua.

ELY-keskuksissa ja sitä edeltävissä viranomaisissa alueellisia yleissuunnitelmia on tehty jo 30 vuotta. ELY-keskus on oikeastaan ainoa taho, joka pystyy viemään näitä asioita eteenpäin, sillä maakuntaliiton vesihuoltotuntemus on liian heikkoa. ELY-asetuksessa sanotaan, että niissä asioissa, joita ELY-keskus valvoo, sillä on myös edistämistehtävä, ja siihen tämä yleissuunnittelukin kuuluu.

Aloite suunnitteluun osallistumisesta tulisi tulla vesihuoltolaitoksilta ja kunnilta. Alueellisissa strategioissa on käsitelty alueellista yleissuunnittelua, eikä yksikään taho ole ollut sitä mieltä, etteikö ELY-keskus voisi sitä tehdä. Suunnittelu on niin yleisellä tasolla, ettei kukaan sitoudu siinä vielä mihinkään. Vasta jatkosuunnittelussa sitoudutaan eri hankkeisiin. ELY-keskuksen rooli loppuu yleissuunnitteluun. Jatkoselvityksissä ELY-keskus ei ole ollut mukana, ellei erikseen pyydetä, ja silloinkin on voitu kieltäytyä.

Puheenjohtaja totesi lopuksi, että pykälä on siis tarpeen ja samoin alueellinen yleissuunnittelu. Yhdessä muiden pykälien kanssa näillä on rakennemuutosta ohjaava vaikutus. Kommentit otetaan vastaan, ja mietitään mahdollista muokkausta. Pykälän käsittely päätettiin tähän, mutta niihin voi toimittaa vielä kirjallisia huomioita.

4 Viestintä

Viestintään liittyviä asioita ei ollut.

Edellisessä kokouksessa esitettyä Vesi on meidän -materiaalia toivottiin jaettavaksi. Se lisätään työryhmän 11. kokouksen kansioon.

Kysyttiin, onko lainvalmistelutyön etenemisestä aikomusta tiedottaa laajemmin jossain vaiheessa. Puheenjohtaja totesi, että laajemmasta viestinnästä on keskusteltu sihteeristössä ja että voisi olla tarpeen järjestää esimerkiksi sidosryhmätilaisuus tai vastaavaa. Olisi kuitenkin hyvä saada ensin käytyä pykälät läpi toiseen kertaan. Asia otetaan sihteeristössä pohdittavaksi.

5 Muut esille tulevat asiat

Kevään kokouskutsut laitetaan Outlookiin. Jos kokousajankohdista on toiveita, niin niitä pyydetään laittamaan sähköpostilla etukäteen.

Todennäköisesti kokoukset ovat jatkossakin aamupäiväkokouksia keskiviikkona tai torstaina. Kokousrytmin osalta tullaan harkitsemaan, onko tahtia tarpeen ja mahdollista kiihdyttää.

6 Kokouksen päätös

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 11:28.

Liitteet

Jakelu	Työryhmä
	Sihteeristö

Tiedoksi